

Hvordan kan man tolke et så klart nej fra Frankrig som andet, end at de ikke ønsker den her forfatning? De ønsker maksimalt Nicetraktaten – den er der så ikke nogen i Frankrig der er blevet spurgt om ud over parlamentsmedlemmerne, heller ikke Amsterdamtraktaten; de blev spurgt om Maastrichttraktaten, men siden da har der ikke været nogen afstemninger.

Er det her ikke et meget klart signal om, at man simpelt hen er på vej ud ad en forkert tangent, at man har lavet en forfatning, som der slet ikke er opbakning til i Europa, og at der derfor ikke burde bruges 83 mio. kr. på det i Danmark?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jamen hr. Morten Messerschmidt vil jo slet ikke høre, hvordan opbakningen er rundtomkring i Europa, for hr. Messerschmidt vil sætte processen i stå allerede nu, blot fordi Frankrig har taget stilling. Så hr. Morten Messerschmidt ønsker slet ikke at høre, hvad det øvrige Europa mener – det ønsker jeg.

Kl. 13.10

Jeg synes, det rigtige er at sige, at alle 25 skal have lov at udtale sig. Når den proces så er til ende, kan vi se, hvor mange der har sagt ja, og hvor der mange har sagt nej, og så må man gøre stillingen op. Det er da en fair måde at gøre det på i et demokrati.

Morten Messerschmidt (DF):

Nu synes jeg, det virker endnu mere uklart, for på den ene side siger statsministeren, at det er topmødet, der skal afgøre, hvad udfaldet skal være. På den anden side fastholder statsministeren nu, at alle afstemningerne skal gennemføres. Hvad er regeringens holdning i denne her sag?

Hvis det skal være topmødet, som bestemmer, så må statsministeren vel også have en holdning til, hvordan statsministeren vil søge at påvirke de andre regeringsledere, og hvad vil i givet fald så den holdning være på topmødet? Er den rigtige holdning at have ikke, at nu har Frankrig sagt nej, nu er forudsætningerne for at ændre traktaten ikke længere til stede, og derfor skal der ikke være nogen folkeafstemninger?

Jeg har forståelse for, at statsministeren i Danmark ikke kan beslutte på andre landes vegne, men for Danmarks vedkommende kunne statsministeren vel godt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil forsøge at påvirke mine kolleger på samme måde, som jeg nu har givet udtryk for her. Det, jeg har givet udtryk for her, er den danske regerings position. Det er den, vi vil arbejde for på topmødet. Vi vil forsøge at påvirke partnerne og forhåbentlig med større udbytte, end når jeg prøver at påvirke hr. Morten Messerschmidt.

Jeg kan jo ikke give nogen garanti for udfaldet af den drøftelse; det, jeg blot siger, er, at alle vist kan se, at forudsætningen for at holde en folkeafstemning naturligvis er, at man ved, hvad man skal stemme om. Det vil sige, at forudsætningen er, at topmødet bekræfter, at ratifikationsprocessen fortsætter på basis af det traktatforslag, der ligger – hverken mere eller mindre. Det er bare den beslutning, vi har brug for.

Det er jo ikke at lægge beslutningen i topmødets hænder, men det er at få klarhed over, hvilket grundlag vi fortsætter på, hvis der er tilslutning til at fortsætte. Jeg synes, det er selvindlysende, at naturligvis skal man vide præcis, hvad det er, man stemmer om.

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen jeg er da glad for at få bekræftet, at Danmarks statsminister i hvert fald vil søge at påvirke de andre lande, men jeg synes ikke, det står fuldstændig klart, hvad retning det er, man ønsker at påvirke de andre lande i.

Er statsministeren ikke enig i, at når det kræver enighed blandt medlemslandene og man ikke har den enighed, så bør den påvirkning også bestå i, at man forsøger at få de andre lande overbevist om, at nu er forfatningen faldet på det demokratiske alter, fordi Europas borgere ganske enkelt ikke ønsker en forfatning for Europa?

Vi har også set i England, hvordan Tony Blair er ude med overvejelser om, at hvis nu også Holland, som skal stemme i morgen, afviser forfatningen, så er der ikke noget at stemme om. Det må man så antage vil være Storbritanniens indstilling til topmødet.

Kan vi ikke få en lidt mere klar definition af, hvad det er for en indstilling, den danske statsminister vil komme med til det her topmøde? Er det, at uanset hvad franskmændene har sagt, uanset hvem der siger nej, så fortsætter vi bare med at tromle derudad, fordi vi har en idé om, hvordan EU skal se ud, uanset hvad befolkningerne ønsker, eller er det, at nu falder projektet på gulvet?